

INFORMACJA

o decyzji

w sprawie taryfy dla gazu ziemnego wysokometanowego ustalonej przez System Gazociągów Tranzytowych EuRoPol GAZ Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie.

W dniu 4 sierpnia 2000 r. został złożony do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek przedsiębiorstwa energetycznego -System Gazociągów Tranzytowych EuRoPol GAZ Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie o zatwierdzenie taryfy dla gazu ziemnego wysokometanowego.

Po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku, uzupełnionego pismami z dnia 30 sierpnia 2000 r. znak: ZA/ZD/DF/4071/2000, z dnia 25 września 2000 r. znak: ZA/ZD/DF/4556/2000 i z dnia 10 października 2000 r. znak: ZA/HUM/4800/2000 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją nr DTA-822/3863-A/4/2000/AK z dnia 27 października 2000 r. odmówił zatwierdzenia taryfy, z następującym uzasadnieniem.

Przedsiębiorstwo energetyczne -System Gazociągów Tranzytowych EuRoPol GAZ Spółka Akcyjna w Warszawie, posiadające koncesję nr PPG/11/3863/U/1/2/99/EB z dnia 26 kwietnia 1999 r. na przesyłanie i dystrybucję paliw gazowych ustaliło taryfę dla gazu ziemnego wysokometanowego i wystąpiło do Prezesa URE z wnioskiem o jej zatwierdzenie.

W wyniku przeprowadzonego szczegółowego postępowania wyjaśniającego w sprawie zatwierdzenia taryfy dla gazu ziemnego wysokometanowego ustalonej przez System Gazociągów Tranzytowych EuRoPol GAZ Spółka Akcyjna w Warszawie Prezes URE stwierdził, co następuje.

- 1) Ustalona w taryfie stawka opłaty stałej za usługi przesyłowe, skalkulowana na podstawie planowanych kosztów stałych, których udział w kosztach ogółem tej usługi wynosi 99,3 % nie zezwala na dotrzymanie warunku wynikającego z postanowień art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, zobowiązującego przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych do ustalenia stawek opłat za usługi przesyłowe w taki sposób, aby udział opłat stałych za świadczenie usług przesyłowych w łącznych opłatach za te usługi dla danej grupy odbiorców nie był większy niż 40%.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż w wezwaniu z dnia 10 sierpnia 2000 r. zwrócono Przedsiębiorstwu uwagę na konieczność dostosowania stawek zawartych w taryfie do wskazanego przepisu ustawy. W taryfach przesłanych przy pismach z dnia 30 sierpnia 2000 r. i 25 września 2000 r. Przedsiębiorstwo uwzględniło zalecenia zawarte w wezwaniu. Natomiast w ostatniej wersji taryfy przedłożonej do zatwierdzenia (z dnia 10 października 2000 r.), Przedsiębiorstwo ustaliło stawki opłat stałą i zmienną za usługi przesyłowe na poziomie wprost wynikającym z planowanych kosztów stałych i zmiennych, powołując się przy tym na postanowienia § 21 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 102, poz. 1188 ze zm.). W szczególności podkreślić należy w tym miejscu, iż zgodnie z § 21 powołanego rozporządzenia, które zaczęło obowiązywać 4 stycznia 2000 r., stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe kalkuluje się na podstawie uzasadnionych kosztów stałych przesyłania i dystrybucji paliwa gazowego. Z kolei ust. 2 tego przepisu stanowi, że stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe kalkuluje się na podstawie uzasadnionych kosztów zmiennych przesyłania i dystrybucji. Tak też te stawki skalkulowało Przedsiębiorstwo w taryfie przedłożonej do zatwierdzenia.

Zauważyć jednak należy, iż w dniu 14 czerwca 2000 r. weszła w życie ustawa z dnia 26 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 48, poz. 555). Mocą tej ustawy, do art. 45 został dodany ust. 5 (będący przepisem o charakterze bezwzględny), który to przepis przesądza, jaki może być maksymalny udział opłat stałych za świadczenie usług przesyłowych w łącznych opłatach za te usługi dla danej grupy odbiorców, tj. 40%.

Jednocześnie, art. 7 ustawy z dnia 26 maja 2000 r. stanowi, że przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie upoważnień zmienionych tą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą o ile nie są sprzeczne z jej przepisami. Tak więc dokonując kalkulacji stawki opłaty stałej i zmiennej za świadczenie usług przesyłowych, Przedsiębiorstwo zobowiązane było ustalić je w taryfie w taki sposób, aby zachowane były relacje określone w art. 45 ust.5, tj. aby udział opłat stałych nie był większy niż 40%. Natomiast udział tych opłat obliczony na podstawie stawek ustalonych w taryfie przedstawionej przez Przedsiębiorstwo do zatwierdzenia wynosi 99,3 %.

Powyższe powoduje oczywistą sprzeczność taryfy z art. 45 ust. 5 ustawy.

- 2) Spółka nie zastosowała się do wskazanej w wezwaniu z dnia 27 września 2000 r. weryfikacji kosztów o koszty budowy ośrodka szkoleniowo - konferencyjnego, koszty reprezentacji

i reklamy oraz koszty usług doradczych i prawnych, do której Prezes URE ma prawo na mocy postanowień art. 23 ust.2 pkt 2a ustawy - Prawo energetyczne. Wskazane koszty, w całości w odniesieniu do kosztów budowy ośrodka szkoleniowo - konferencyjnego oraz kosztów reprezentacji i reklamy, a także w części w odniesieniu do kosztów usług doradczych i prawnych, nie zostały uznane za koszty uzasadnione prowadzenia działalności koncesjonowanej, albowiem nie są to koszty niezbędne ze względów techniczno-organizacyjnych lub ekonomicznych do prowadzenia przez Przedsiębiorstwo działalności w zakresie przesyłania i dystrybucji gazu wysokometanowego.

- 3) Przedsiębiorstwo nie przedstawiło wymaganych w wezwaniach z dnia 7 września 2000 r. i z 27 września 2000 r. dokumentów, w tym w szczególności umów zawartych z usługobiorcami usługi przesyłowej, pomimo, iż zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy w związku z art. 50 i art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes URE ma prawo żądać od przedsiębiorstw energetycznych informacji w sprawach objętych koncesją dotyczących ich działalności, z zachowaniem tajemnicy państwowej i handlowej. Brak możliwości wglądu we wskazane umowy uniemożliwił dokonanie rzetelnej oceny wniosku taryfowego.

Biorąc pod uwagę powyższe Prezes URE uznał, że taryfa ustalona przez Przedsiębiorstwo nie spełnia wymogów określonych w art. 45 ustawy – Prawo energetyczne i postanowił odmówić jej zatwierdzenia.

Przedmiotowa decyzja została przekazana stronie.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

p.o. DYREKTOR
DEPARTAMENTU TARYF

Tomasz Kowalak

Warszawa, dnia 31 października 2000 r.